

AFDRIJVING EN BEROEPSGEHEIM. — *The Brit. med. Journ.* van 10 December behandelt de vraag, of een arts, die van een vrouw op haar sterfbed den naam verneemt van dengeen, die bij haar miskraam heeft opgewekt, met septichaemie als gevolg, hiervan de justitie mag verwittigen. In 1914 reeds heeft een Engelsche rechter dit als plicht van den arts beschouwd, zelfs indien de vrouw een goede kans heeft om te herstellen. Het Royal College of Physicians heeft toen de meening uitgesproken, dat de arts, zonder toestemming van de patiënte, zoiets niet mag doen. Wel mag hij deze aansporen — indien dit haar herstel niet stoort — een verklaring af te leggen of te onderteekenen, doch weigert zij dit, dan doet de arts niets. Wil de patiënte wèl een verklaring afleggen, dan ontbiede men daarbij, als het nog mogelijk is, iemand van de justitie.

Kortelings heeft nog een politie-arts in zulk een geval advocaten en zijn verzekeringsmaatschappij geraadpleegd, of hij de politie zou mededeelen, wat de stervende patiënte hem had gezegd. De coroner (gerechtelijke lijkschouwer) keurde het optreden van den arts niet af, maar vond, dat in het algemeen belang het geheim in zulke gevallen *niet* moest worden bewaard. De British Medical Association is het hiermede niet eens. En zoo zullen de meeningen nog wel een tijdje tegenover elkander blijven staan.

SPECIALISTEN EN GEWONE ARTSEN. — De artsenvereniging in het kanton Bern heeft het voor een „Spezialarzt“ ongeoorloofd verklaard, zich op zijn naambord tevens „praktischer Arzt“ te noemen (*Schweiz. Aerztztg.*, 9 Dec.). Zouden de specialisten daar dan *onpractisch* zijn?

OVEREENKOMST TUSSEN DE ITALIAANSCHEN SYNDICATEN DER ARTSEN EN DER SCHEIKUNDIGEN. — De beide genoemde syndicaten hebben de volgende overeenkomst getroffen betreffende onderzoekingen in het laboratorium. Alle takken der scheikunde behooren tot de bevoegdheid der scheikundigen. Tot onderzoekingen op het gebied der biologische en klinische scheikunde zijn ook artsen bevoegd, indien zij zich bij hun onderzoekingen beperken tot hun eigen clientèle, of als de onderzoekingen plaats hebben in klinieken en ziekenhuizen, ter wille van eigen patiënten.

Wat betreft onderzoekingen in laboratoria op chemisch-biologisch of chemisch-pathologisch gebied is bepaald, dat hierbij de arts en de scheikundige, elk op zijn eigen gebied werkzaam, moeten samenwerken. Deze samenwerking wordt onnoodig geacht, als de arts tevens bevoegdheid heeft verworven op het gebied der scheikunde (*Policlinico*, 19 Dec.).

KLACHTEN OVER DE GEDRAGSLIJN DER ENGELSCHEN ZIEKENHUIZEN. — Het *Supplement* van *The Brit. med. Journ.* van 17 December bevat een opsomming van klachten van practiseerende artsen over de wijze, waarop men zich in de ziekenhuizen (enkele uitgezonderd) tegenover hen gedraagt. Zooals men weet, bestaan een aantal ziekenhuizen (voluntary hospitals) van vrijwillige gaven van het goeude publiek, en meenen de leiders daarom zoo veel patiënten te moeten helpen, als maar mogelijk is. Hierbij wordt, niettegenstaande de British Medical Association gedragsregelen heeft aangegeven, volstrekt geen rekening ermede gehouden, dat de patiënten ook nog een eigen dokter hebben. De poliklinieken zijn overvol, en daardoor komen de patiënten bij een tweede bezoek weder bij een anderen dokter dan bij het eerste. „You never see the same doctor twice“, wordt er geklaagd. En van den huisdokter wordt niet verlangd een verwijzing, veel minder een bericht omtrent de aandoening, en aan hen wordt ook geen bericht gestuurd. Het Westminster Hospital is nu aangevangen met pogingen om hieraan een einde te maken.